

GLĀBŠANA UN GALA LAIKS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jāņa 14:9; Cef. 3:17; Jāņa 1:1–3; Rom. 8:38, 39; Ps. 91:15, 16; Atkl. 14:6, 7; Ef. 1:4, 5.

ATMIŅAS PANTS:

“Šī ir mīlestība – nevis mēs esam milējuši Dievu, bet viņš ir milējis mūs un sūtījis savu Dēlu – izlīgumu par mūsu grēkiem.” (1. Jāņa 4:10)

Pievilcīga, bet arī svarīga atšķirība starp kristietību un nekristīgajām reliģijām ir tā, ka uzsverot to, ko nekristīgo reliģiju piekritējiem ir mācījuši viņu dibinātāji, tās nerunā par to, ko viņu dibinātāji ir darījuši viņu labā. Tas tā ir tāpēc, ka, lai arī ko dibinātāji būtu izdarījuši viņu labā, tas nevarētu viņus glābt. Viss, ko šie vadītāji varēja darīt, bija mēģināt mācīt cilvēkiem, kā “izglābt” pašiem sevi.

Turpretī kristieši uzsver ne tikai to, ko Jēzus ir mācījis, bet arī ko Viņš ir darījis, jo tas, ko Kristus darīja, nodrošina vienīgo līdzekli, kas mūs var glābt. Kristus iemiesošanās cilvēka miesā (Rom. 8:3), Viņa nāve pie krusta (Rom. 5:8), Viņa augšāmcelšanās (1. Pēt. 1:3) un kalpošana Debesīs (Ebr. 7:25) – šie darbi ir vienīgie, kas mūs glābj. Tas noteikti nav nekas tāds, kas ir mūsos pašos. “Ja jūs savāktu visu, kas ir labs, svēts, cēls, jauks cilvēkā un tad pienestu to Dieva eņģeļu priekšā kā daļu cilvēka dvēseles glābšanai vai kā nopelnu, jūsu plāns tiktu atmests kā nodevība.” (Elena Vaita “Ticība un darbi” 24. lpp.)

Šī brīnišķīgā patiesība ir īpaši svarīga mums, kas dzīvojam pēdējo dienu briesmu un krāpšanu vidū.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 28. aprīlī.

Tēva mīlestība

Neilgi pirms krusta notikumiem Jēzus runāja ar saviem mācekļiem par to, kā cilvēks var nākt pie Tēva caur Viņu. Tad Filips teica: “Kungs, rādi mums Tēvu, ar to mums pietiek” (Jāņa 14:8).

Kā Jēzus atbildēja Filipam? Jāņa 14:9. Ko šī atbilde mums māca par Tēvu? Kādus nepareizus pieņēmumus par Dievu vajadzētu atrisināt Viņa atbildē? _____

Daži cilvēki saka, ka Vecās Derības Dievs ir taisnības Dievs, salīdzinot ar Jaunās Derības Dievu, kas ir pilns žēlastības un piedošanas. Viņi atrod atšķirības starp abiem, bet šie argumenti nekam neder. Tas ir tas pats Dievs, ar tām pašām rakstura īpašībām gan Jaunajā, gan Vecajā Derībā.

Viens iemesls, kāpēc Kristus nāca uz šo pasauli, bija atklāt patiesību par Dievu Tēvu. Gadsimtu gaitā bija izplatījušies nepareizi uzskati par Viņu un Viņa raksturu, ne tikai starp pagāniem, bet arī starp Dieva izredzētajiem ļaudīm. “Zeme bija tumša nepareizo priekšstatu par Dievu dēļ. Lai drūmās ēnas varētu izkļedēt, lai pasauli varētu atvest atpakaļ pie Dieva, sātana viltīgais spēks bija jāsalauž.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 22. lpp.) Šie bija daži no iemesliem, kāpēc Jēzus nāca uz Zemi.

Dievs nemainās. Ja mēs zinām visus faktus, kas attiecas uz notikumiem Vecajā Derībā, mēs redzam, ka Dievs Vecajā Derībā ir tikpat žēlsirdīgs kā Jaunajā. Rakstos teikts: “Dievs ir mīlestība” (1. Jāņa 4:8), un Dievs nemainās. “Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi” (Ebr. 13:8).

Atcerieties arī, ka tas bija Vecās Derības Dievs, kurš karājās pie krusta.

Šis Dievs ir arī žēlsirdīgs, līdzjūtīgs un lēns dusmās (Ps. 145:8). Dieva mīlestība nekļūdās (Ps. 143:8), tā iepriecina Viņa sekotājus (Ps. 147:11). Dieva plāns ir pacelt cilvēkus un dot viņiem cerību (Jer. 29:11). Savā mīlestībā Viņš vairs nenorāj, bet priecājas par saviem ļaudīm ar gaviļēm (Cef. 3:17). Tāds un vēl daudz vairāk patiesībā ir Dievs Tēvs.

Padomā par faktu, ka Jēzus aino Dievu Tēvu. Kāpēc šī ir tik brīnīšķīga un cerības pilna patiesība, īpaši tiem, kas varbūt reizēm baidās no Dieva? _____

Kristus mīlestība

Grēks atšķīra cilvēci no Dieva, starp viņiem radās dziļš bezdibenis. Ja šis bezdibenis netiku aizvērts, cilvēce būtu nolemta mūžīgai iznīcībai. Bezdibenis bija dziļš un bīstams. Bija vajadzīgs kaut kas pilnīgi neticams, lai atrisinātu grēka problēmu un apvienotu grēcīgo cilvēci ar taisno un svēto Dievu. Bija vajadzīgs, lai kāds, kas bija tikpat mūžīgs kā pats Dievs, kāds, kas bija tik dievišķs kā pats Dievs, kļūtu par cilvēku un šajā cilvēcībā piedāvātu sevi kā upuri par mūsu grēkiem.

Izlasi Jāņa 1:1–3, 14 un Fil. 2:5–8. Ko šie panti mums māca par to, kas ir Jēzus? _____

Kristus bija mūžīgs un nebija atkarīgs ne no viena savā pastāvēšanā. Viņš bija Dievs – nevis tikai ārējs Dieva izskats, bet pats Dievs. Viņa būtība bija dievišķa un mūžīga. Jēzus saglabāja šo dievišķumu, bet kļuva par cilvēku, lai cilvēka miesā ievērotu likumu un mirtu kā Aizvietotājs par visiem tiem, kas ir pārkāpuši likumu, tas ir, par mums visiem (Rom. 3:23).

Kristus kļuva par cilvēku, bez jebkādām priekšrocībām pār citiem cilvēkiem. Viņš ievēroja Dieva likumu, nevis pateicoties Viņa iekšējam dievišķajam spēkam, bet paļaujoties tikai uz tādu pašu ārēju dievišķu spēku, kāds ir pieejams jebkuram citam cilvēkam.

Jēzus bija pilnīgs Dievs un pilnīgs cilvēks. Tas nozīmē, ka Viņš, kurš nesa “visu savu spēka pilno vārdu” (Ebr. 1:3), bija tas pats, kas tika atrasts kā “bērniņš, silē gulošs” (Lūk. 2:16). Tas nozīmē, ka Viņš, kurš “ir pirms visa, un viss ir dibināts Viņā” (Kol. 1:17), ir tas pats, kurš kā cilvēka bērns “pieauga gudrībā un augumā” (Lūk. 2:52). Tas nozīmē, ka Viņš, bez kā “nekas, kas ir radies, nav radīts” (Jāņa 1:3), bija tas pats, kurš tika nonāvēts, piekārts pie krusta koka (Ap.d. 5:30).

Ja tas viss atklāj Kristus mīlestību pret mums, un Kristus mīlestība pret mums ir Tēva mīlestības atklāsmē, tad mums noteikti ir daudz iemeslu, lai priecātos un būtu pateicīgi!

Izlasi Rom. 8:38, 39. Kā tas, ko mēs lasām šodienas pētījumā, dod mums spēcīgus iemeslus uzticēties Pāvila teiktajam? _____

Gara mīlestība

Svētais Gars ir gandrīz tikpat pārprasts kā Tēvs. Daži teologi ir uzskatījuši Garu kā mīlestību starp Tēvu un Dēlu. Citiem vārdiem, Gars esot tikai pieķeršanās jūtas starp Tēvu un Dēlu. Tas nozīmē, ka tādējādi Viņš tiek pazemināts līdz attiecībām starp diviem Dievības locekļiem un pats nav Tās loceklis.

Bet Raksti apliecina, ka Viņš ir Persona. Kristieši ir kristīti Viņa vārdā kopā ar Tēvu un Dēlu (Mat. 28:19). Gars pagodina Kristu (Jāņa 16:14). Gars pārlicina cilvēkus (Jāņa 16:8). Viņš var tikt apbēdināts (Ef. 4:30). Viņš ir Mierinātājs (Jāņa 14:16), Palīgs (NKJV), Padomdevējs (RSV). Viņš māca (Lūk. 12:12), aizlūdz (Rom. 8:26) un dara svētu (1. Pēt. 1:2). Kristus teica, ka Gars vada cilvēkus visā patiesībā (Jāņa 16:13).

Īsāk sakot, Svētais Gars ir Dievs, tieši tāpat kā Tēvs un Dēls. Kopā Viņi ir viens Dievs.

Viss, ko Gars dara, atklāj dievišķu mīlestību. Kas ir dažas no lietām, ko Viņš dara? Lūk. 12:12, Jāņa 16:8–13, Ap. d. 13:2. _____

Vislielākais pierādījums tam, ka Svētais Gars ir Dievs, ir Kristus iemiesošana. Jēzus piedzima no Svētā Gara (Mat. 1:20). Tikai Dievs varēja “radīt” šādā veidā.

Svētais Gars var paveikt Kristus labā divus pretējus brīnumus. Pirmkārt, Viņš iemiesoja visur esošo Kristu Marijas miesās. Kristus drosmīgi pacēlās Debesīs cilvēka miesā, saistīts šajā miesā, un kāds cits neizskaidrojams brīnums padara Viņu klātesošu kristiešiem visā pasaulē.

Tādējādi Svētais Gars kopā ar Tēvu un Dēlu strādā mūsu labā. “Dievībai bija žēl cilvēces, un Tēvs, Dēls un Svētais Gars ziedoja sevi, lai īstenotu glābšanas plānu.” (Elena Vaita “Counsels on Health” 222. lpp.)

Tēvs, Dēls un Svētais Gars mil mūs vienādi un darbojas, lai mūs glābtu un pārvestu mūžīgajā Dieva valstībā. Kā mēs varam izturēties nevērīgi pret kaut ko tik lielu kā glābšana?

Cik lielu mierinājumu mēs varam gūt no fakta, ka Tēvs, Dēls un Svētais Gars visi strādā mūsu mūžīgās labklājības labā? _____

Pārliecība par glābšanu

Daži septītās dienas adventisti šaubās, vai viņi tiks glābti. Viņiem trūkst pārliecības, un viņi ilgojas uzzināt savu nākotni, mūžīgo izglābšanu. Viņi smagi strādā, lai būtu pietiekami labi, un tomēr zina, ka viņiem tas neizdodas. Viņi atrod pavisam maz ko tādu, kas viņus varētu iedrošināt viņu dzīves ceļojumā.

Redzot milzīgo plaisu starp Jēzus raksturu un mūsējo vai arī lasot tādus pantus kā: “Cik šauri ir vārti un cik šaurs ir ceļš, kas ved dzīvībā, un tikai nedaudzi to atrod” (Mat. 7:14), kam gan no mums neuznāk tādi brīži, kad mēs domājam, vai būsīm tie, kas pa tiem ieies?

Lai sagatavotos gala laikam, cilvēkiem ir nepieciešama pārliecība par glābšanu tagad. Viņiem ir jāprieccējas par glābšanas realitāti, lai bez bailēm varētu raudzīties nākotnē. Tomēr, kā mēs redzējam, visas Dievības Personas strādā pie mūsu glābšanas. Tādējādi mēs varam un mums vajadzētu dzīvot ar pārliecību par savu glābšanu.

Izlasi tālākos pantus. Kāda cerība un pārliecība nāk no tiem attiecībā uz mūsu glābšanu, ko Dievs ir darījis mūsu labā un ko Viņš ir apsolijs darīt?

Ps. 91:15, 16 _____

Joēla 2:31, 32 _____

Jāņa 10:28 _____

Rom. 10:9–13 _____

1. Jāņa 5:11–13 _____

Mēs esam aicināti un mums pat ir pavēlēts dzīvot svētu dzīvi, bet šāda dzīve ir rezultāts tam, ka esam glābti Kristū, nevis tā ir līdzeklis glābšanas saņemšanai. Lai gan mums ir jābūt uzticīgiem līdz pat nāvei, mums vienmēr ir jāpaļaujas uz dāvanu kā uz savu vienīgo glābšanas cerību. Dieva ļaudis tiks atrasti uzticīgi un paklausīgi pēdējās dienās, un tā būs uzticība un paklausība, kas nāk no pārliecības par to, ko Kristus ir darījis viņu labā.

Mūžīgais evaņģēlijs

Izlasi Atkl. 14:6, 7. Kas ir “mūžīgais evaņģēlijs”? _____

Evaņģēlijs šeit ir nosaukts kā “mūžīgs”. Šis ir vēl viens pierādījums, ka Dievs nemainās. Nemainīgam Dievam ir nemainīgs evaņģēlijs. Šis mūžīgais evaņģēlijs dod pārlicību visiem, kas ir labprātīgi to pieņemt. Evaņģēlijs atklāj Dieva nemainīgo mīlestību, un šī vēsts ir tā, kurai ir jāizskan pasaulē. Ikvienam ir vajadzīga iespēja to dzirdēt, tieši tāpēc Dievs ir aicinājis savus ļaudis to izplatīt.

“Viņš arī izredzēja mūs Kristū pirms pasaules radīšanas, lai mēs būtu svēti un Viņa priekšā nevainojami mīlestībā. Pēc savas gribas labprātības Viņš jau iepriekš lēmis mūs pieņemt par saviem dēliem caur Jēzu Kristu” (Ef. 1:4, 5). Ko tas mums stāsta pat vēl vairāk par to, kāds patiesībā ir “mūžīgais” evaņģēlijs? _____

Izredzēti Viņā “pirms pasaules radīšanas”. Pārrunājiet par “mūžīgo” evaņģēliju! Pat pirms šīs pasaules radīšanas Dieva plāns mums bija glābšana Viņā.

Pievērsiet uzmanību dažiem vārdiem, kas ir šeit: “izredzēja”, “iepriekš lēmis”, “pēc savas gribas labprātības”, “pieņemt”. Pievērsiet uzmanību, cik ļoti šie divi panti norāda uz Dieva ilgām sniegt mums mūžīgo dzīvību “Viņā”. Fakts, ka Dievs ir izdarījis to visu mūžīgajā pagātnē (sk. arī 2. Tes. 2:13, 2. Tim. 1:9), norāda skaidri uz Viņa žēlastību, parādot, ka mūsu glābšana nenāk ne no kā, ko mēs varam darīt, ne arī no kāda radījuma nopelna, bet tā pilnībā nāk no Dieva paša mīlošā rakstura. Kā gan glābšana varētu nākt no kaut kā, ko mēs varētu paveikt, ja mēs bijām izredzēti saņemt šo glābšanu Viņā, pat pirms mēs sākam eksistēt? Mūsu izvēle ir pieņemt vai noraidīt to.

Kā šī izredzētība atklājas izredzēto dzīvēs? Būt “svēti un Viņa priekšā nevainojami mīlestībā” (Ef. 1:4). Arī tam mēs esam izredzēti. _____

Mēs esam aicināti izplatīt “mūžīgo evaņģēliju” pasaulei kā daļu no gala laika vēsts pirms Kristus atgriešanās. Kāpēc mums vajadzētu zināt un piedzīvot “mūžīgā evaņģēlija” realitāti savā personīgajā dzīvē, pirms mēs varam līdzdalīt to citiem? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Mums var būt pārlicība par glābšanu, bet mēs nedrīkstam būt pašpaļāvīgi šajā jautājumā. Vai pastāv tāda lieta kā viltus pārlicība par glābšanu? Protams. Un Jēzus brīdināja par to, sakot: “Ne ikviens, kas man saka: Kungs, Kungs! – ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara mana debesu Tēva gribu. Daudzi tajā dienā man sacīs: Kungs, Kungs! Vai mēs tavā vārdā nepravietojām? Vai mēs tavā vārdā neizdzinām dēmonus? Vai tavā vārdā daudzus brīnumainus darbus nedarījām? Un tad es tiem apliecināšu: es jūs nekad neesmu pazinis, nost no manis, jūs ļauna darītāji!” (Mat. 7:21–23).

Šie cilvēki pieļāva divas liktenīgas kļūdas. Pirmkārt, neskatoties uz to, cik lielas lietas viņi bija darījuši Kunga vārdā, viņi nedarīja Kunga gribu, kas bija paklausīt Viņa likumam. Jēzus neteica “nost no Manis” jūs, kas “neesat bezgrēcīgi” vai jūs, kas neesat “bez vainas” vai “pilnīgi”. Tā vietā Viņš apraksta tos kā “ļauna darītājus” (tulkojums vārdam “anomian” jeb “bez likuma”). Otrkārt, ievērojiet viņu uzsvāru uz sevi un uz to, ko viņi bija paveikuši: Vai mēs nedarījām to Tavā vārdā? Un vai mēs nedarījām šo Tavā vārdā? Cik gan tālu viņiem vajadzēja būt aizgājušiem no Kristus, lai norādītu uz saviem darbiem, mēģinot attaisnot sevi Dieva priekšā? Vienīgi darbi, kas mūs glābs, būs Kristus darbi, kas mums ir piedēvēti ticībā. Šeit mēs varam rast pārlicību – nevis paši sevi vai savos darbos, bet tikai tajā, ko Kristus ir izdarījis mūsu labā. Jūs gribat pārlicību? Paklausiet Dieva likumam un paļaujieties tikai uz Kristus taisnības nopelni, un jums būs visa nepieciešamā pārlicība.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Mārtiņš Lutērs esot teicis: “Kad es paskatos uz sevi, es nezinu, kā es varu būt glābts. Kad es skatos uz Jēzu, es nezinu, kā varu būt pazudis.” Kāda liela gudrība ir atrodamā šajos vārdos? Kāpēc ir labi vienmēr paturēt savā priekšā šo domu?

2. Pakavējieties vairāk pie domas, ka mēs esam izredzēti glābšanai pat pirms pasaules radīšanas. Kāpēc tas nenozīmē, ka ikviens būs glābts? Ja cilvēki nebūs glābti, vai tas būs tāpēc, ka Dievs viņus nebija izredzējis vai to izvēlu dēļ, ko viņi paši būs izdarījuši? Pārrunājiet šo jautājumu Bībeles izpētes grupā.

3. Kā lielās cīņas scenārija realitāte palīdz mums labāk tikt galā ar ļaunuma realitāti pat tādā pasaulē, ko Tēvs, Dēls un Svētais Gars mīl?